

Αριθμός	_____
Επίθετο	_____
Όνομα	_____
Όνομα πατέρα	_____

**THE G C SCHOOL OF CAREERS
NICOSIA**

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Σχολική χρονιά 2011-2012

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

(Αυτό το γραπτό αποτελείται από 10 σελίδες, συμπεριλαμβανομένης της σελίδας αυτής).

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
2011-1012

Χρόνος 1 ώρα και 30 λεπτά

Για Επίσημη Χρήση

ΔΗΜ. ΕΚΦΡ.
ΚΕΙΜΕΝΟ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ
ΛΕΞ. ΑΣΚ.
ΣΥΝΟΛΟ

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ!

Απαντώ σε **ΟΛΕΣ** τις ερωτήσεις

A. ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ (25 μονάδες)

Πιο κάτω μου δίνονται τρία θέματα. Επιλέγω **μόνο ένα** απ' αυτά και γράφω **μια παράγραφο των 80 λέξεων περίπου.**

1. Πώς αντέδρασα, όταν η μητέρα μου μου ανακοίνωσε ότι σε λίγους μήνες θα είχα ένα αδερφάκι.
2. Και ξαφνικά η γη άρχισε να κουνιέται. Σεισμός!
3. Αντιμετωπίζοντας τους γονείς μου μετά από μια μεγάλη αταξία μου.

Τίτλος _____

B. ΚΕΙΜΕΝΟ (30 μονάδες)

Διαβάζω αργά και προσεκτικά το πιο κάτω κείμενο και μετά απαντώ στις ερωτήσεις που το ακολουθούν. Προτού γράψω οτιδήποτε, προβληματίζομαι για το τι ζητά η κάθε ερώτηση!

Αντώνη Σαμαράκη: Ξανθός Ιππότης
(απόσπασμα – διασκευή)

Ένα βράδυ, τον περασμένο Ιανουάριο, μπήκε σ' ένα διανυκτερεύον φαρμακείο και πήρε ένα κουτάκι καθαρικές παστίλιες. Υπέφερε από επίμονη δυσκοιλιότητα τα τελευταία χρόνια. Ύστερα πήγε να πάρει το λεωφορείο για το σπίτι του.

Είχε μεγάλη ουρά στη στάση. Περίμενε υπομονετικά. Τέλος μπήκε. Ήτανε όρθιος. Κοντούλης, παχουλός, με κοιλίτσα. Τον περασμένο Νοέμβριο είχε πατήσει τα σαρανταεφτά.

Σε λίγο σηκώθηκε μια γυναίκα, κατέβηκε, και κάθισε αυτός. Τότε βρήκε στο κάθισμα το περιοδικό: «Ο κόσμος των παιδιών». Ένα περιοδικό για παιδιά. Πρώτη φορά τόβλεπε. Δεν είχε δοσοληψίες με περιοδικά για παιδιά.

Όπως έγραφε στο εξώφυλλο, έβγαινε κάθε Σάββατο. Ήτανε το τελευταίο τεύχος. Δεν ήξερε τι να το κάνει. Δεν είχε παιδιά, δεκατέσσερα χρόνια παντρεμένος. Στο υπουργείο, που ήτανε κατώτερος υπάλληλος δεκαοχτώ ολόκληρα χρόνια, οι συνάδελφοί του τον δουλεύανε που δεν είχε καταφέρει να κάνει παιδί.

Κοίταξε γύρω του μην ήτανε κανένα παιδί να του το δώσει. Μα είδε μονάχα μεγάλους. Θα τόδινε, σκέφτηκε, στο ανιψάκι του, της πρώτης του ξαδέρφης παιδί, ένα αγοράκι έντεκα χρονών, αγρίμι. Μένανε κοντά στο σπίτι τους.

Ήτανε έντεκα παρά είκοσι περίπου όταν το πήρε το περιοδικό. Ήτανε μιάμιση όταν το άφησε. Το ξεκοκκάλιασε ολόκληρο.

Κάτι είχε συμβεί μέσα του από κείνη τη νύχτα. Κάτι είχε αλλάξει.

Κάθε Σάββατο έπαιρνε τον «Κόσμο των παιδιών». Την ώρα που τον αγόραζε, στο περίπτερο, έριχνε κλεφτές ματιές γύρω του. Είχε την αίσθηση πως έκανε κάτι παράνομο. Το ίδιο βράδυ, ύστερ' από το φαΐ, κλεινότανε στο δωματιάκι και διάβαζε το περιοδικό. Δεν είχε πει σε κανέναν τίποτα. Ποιος θα μπορούσε να τον νιώσει! Τα τεύχη τα κλειδώνε σ' ένα συρτάρι του γραφείου του.

Κάτι είχε συμβεί μέσα του. Διαβάζοντας τον «Κόσμο των παιδιών», είχε ξαναβρεί τον κόσμο των παιδιών. Έναν κόσμο που ήταν τόσο αλλιώτικος από τον κόσμο των μεγάλων!

Στο υπουργείο, έπαψε πια να σκύβει το κεφάλι. Άλλοτε, βλέποντας κάτι στραβό, δε μίλαγε, από φόβο, από συνήθεια να τα δέχεται όλα αδιαμαρτύρητα. Τώρα ήτανε διαφορετικός. Μια μέρα μάλιστα που τον κάλεσε στο γραφείο του μια από τις «προσωπικότητες» του υπουργείου, ένας

διευθυντής, και τον πίεσε να κάνει κάτι παράνομο, αυτός όχι μονάχα αρνήθηκε, χτύπησε και τη γραφιά του στο γραφείο του Διευθυντή με τόση δύναμη, που χύθηκε ο καφές και λέρωσε κάτι έγγραφα. Ο Διευθυντής τα είχε χαμένα. Ποτέ δεν το περίμενε αυτό.

Η γυναίκα του είδε την αλλαγή του. Ανησύχησε. Υποψιάστηκε πως μια άλλη γυναίκα μπήκε στη ζωή του. Ήσυχασε όμως βλέποντάς τον νάναι πολύ τρυφερός μαζί της.

Επιπρόσθετα, του πέρασε και η δυσκοιλότητα.

Έστειλε μια μέρα στο περιοδικό ένα πεζοτράγουδο που είχε γράψει. «Φθινοπωρινός ρεμβασμός» τόλεγε. Το έστειλε για τη σελίδα «Οι μικροί μας φίλοι γράφουν». Χρειάστηκε βέβαια να πάρει ψευδώνυμο. Σκέφτηκε διάφορα, τέλος διάλεξε «Ξανθός Ιππότης».

Του το δημοσιέψανε το πεζοτράγουδο. Τι χαρά που ένιωσε! Του δημοσιέψανε κι άλλο ένα.

Έτσι ήταν τα πράγματα, όταν, δυόμισι μήνες περίπου ύστερα από την πρώτη νύχτα που είχε περάσει με τον «Κόσμο των παιδιών», είδε στο τελευταίο τεύχος, στη σελίδα «Οι μικροί μας φίλοι μεταξύ τους», τα εξής:

«Αποφασίσαμε να οργανώσουμε ένα μουσικοφιλολογικό βραδινό. Προσκαλούμε λοιπόν τους παρακάτω, γνωστούς και άγνωστους, φίλους μας, να μας χαρίσουνε τη χαρά της παρουσίας τους.

Ακολουθούσανε μερικά ψευδώνυμα, ανάμεσά τους και το δικό του. Και παρακάτω:

«Τους περιμένουμε, όλους εξάπαντος, την Παρασκευή 2 Απριλίου, ώρα 7 μ.μ., οδός Νίκης 145, γ' όροφος».

Βέβαια, θα στενοχωρούνταν τα παιδιά, σκέφτηκε, που θα έλειπτε από τη συντροφιά τους ο «Ξανθός Ιππότης», όμως δεν μπορούσε να γίνει διαφορετικά.

- Νίκης 145! φώναξε του σοφέρ. Όσο μπορείς πιο γρήγορα! Θάχεις το διπλό απ' ό,τι γράψει το ρολόι.

Δυο φορές παραλίγο να τρακάρουνε έτσι που τρέχανε. Το μόνο που τον ένοιαζε ήτανε να φτάσει το ταχύτερο εκεί. Είχε αργήσει. Ήταν επτά και είκοσι, και η πρόσκληση ήτανε για τις επτά.

Πώς έφυγε από το υπουργείο! Πώς τα παράτησε όλα και κατέβηκε τη σκάλα, πηδώντας δυο-δυο τα σκαλοπάτια!

Πλησιάζανε. Έπρεπε να πάρει κάτι. Δεν μπορούσε να πάει με άδεια χέρια. Ένα ανθοπωλείο ήταν εκεί, δεξιά, στο δρόμο τους. Κατέβηκε από το ταξί, πήρε ένα μπουκέτο τριαντάφυλλα. Κόκκινα τριαντάφυλλα.

Φτάσανε. Βαστώντας τα λουλούδια, χτύπησε το κουδούνι. Η καρδιά του χτύπαγε πολύ γρήγορα και πολύ δυνατά. Ψηλά, στο τρίτο πάτωμα, φωτισμένα παράθυρα. Ακουγότανε ακορντεόν να παίζει.

Η πόρτα άνοιξε. Μπήκε. Μια ξύλινη στριφτή σκάλα. Ανέβηκε γρήγορα, οι ρευματισμοί του είχανε πάει περίπατο. Στο κεφαλόσκαλο, δυο αγόρια, ένα κορίτσι. Γύρω στα δεκατέσσερα, δεκαπέντε χρόνια. Στάθηκε στο προτελευταίο σκαλοπάτι.

- Ο «Ξανθός Ιππότης», είπε.
Το είπε έτσι όπως θάλεγε τ' όνομά του για να συστηθεί.
- Δε θάρθει; ρώτησε το ένα αγόρι, το ψηλότερο.
- Τι; Δε θάρθει; ρώτησε τ' άλλο.
- Είναι άρρωστος; ρώτησε ξανά το πρώτο.
- Τι κρίμα! είπε το κορίτσι. Ήθελα πολύ να τον γνωρίσω.

Αυτός, κοίταζε και τα τρία παιδιά, αμίλητος. Δεν μπορούσε να πει λέξη.

Άξαφνα, με μιαν απότομη κίνηση, έβαλε τα λουλούδια, τα κόκκινα τριαντάφυλλα, στα χέρια του κοριτσιού, έκανε στροφή, κατέβηκε τη σκάλα γρήγορα-γρήγορα, βγήκε έξω. Από ψηλά, στο τρίτο πάτωμα, ακουγότανε το ακορντεόν να παίζει ένα χαρούμενο σκοπό, τράβηξε μες στη σκοτεινή νύχτα, τα χέρια του ήτανε άδεια τώρα, το στήθος του άδειο τώρα...

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Δίνω με δικά μου λόγια την περίληψη του πιο πάνω κειμένου σε 80 περίπου λέξεις.

2. Πώς επηρέασε τη ζωή του πρωταγωνιστή η ενασχόλησή του με το παιδικό περιοδικό;

3. Γιατί, κατά την άποψή σας, ο πρωταγωνιστής της ιστορίας προτιμούσε τον κόσμο των παιδιών από τον κόσμο των μεγάλων;

4. Τι συνειδητοποίησε στο τέλος του διηγήματος ο ήρωας μας και πώς ένιωσε;

Γ' ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ (25 ΜΟΝΑΔΕΣ)

1. Συμπληρώνω τα κενά των παρακάτω προτάσεων με τον κατάλληλο μονολεκτικό τύπο του συγκριτικού ή του υπερθετικού βαθμού των επιθέτων και των επιρρημάτων που βρίσκονται στις παρενθέσεις.

- Ο ναός της Αγίας Σοφίας ήταν _____ (μεγαλοπρεπής) από το ναό του Σολομώντα.
- Αυτό που έχω να σου πω είναι _____ (απλό). Πρέπει να διαβάζεις.
- Η συμπεριφορά σου έγινε ανυπόφορη. Όσο πας γίνεσαι (θρασύς).
- Οι Τρεις Ιεράρχες είναι γνωστοί ως οι «_____ (μεγάλοι) φωστήρες της τρισηλίου Θεότητος».
- Ο Αντρέας έγραψε _____ (καλά) και ήρθε πρώτος, ενώ εγώ παρέδωσα _____ (κακό) γραπτό.
- Ποιος είναι ο _____ (γέρος) από τους ήρωες της Οδύσσειας;
- Μια από τις _____ (γοητευτική) ιστορίας της αρχαίας μας μυθολογίας είναι η ιστορία του ωραίου Άδωνη.
- Μίλησε _____ (σαφώς) και ο λόγος της έγινε απόλυτα κατανοητός.

2. Συμπληρώνω τις προτάσεις βάζοντας τα ρήματα **στο χρόνο και στο πρόσωπο που ταιριάζει**.

- Μόλις η γάτα μυρίστηκε τα ψάρια που κρατούσα, με _____ (παίρνω) από πίσω.
- Όταν ο πατέρας _____ (επιστρέφω) ψεις από τη δουλειά, τα παιδιά _____ (κοιμούμαι) ήδη.
- _____ (χαμηλώνω) ο ήλιος κατά τα βουνά, στη δύση, σαν _____ (μπαίνω) το τραίνο στο σταθμό.
- Σίγουρα _____ (ξενιτεύομαι) ο Στέφανος αφού με την ανεργία δε _____ (βρίσκω) δουλειά μέχρι το καλοκαίρι.
- Μου _____ (εκφράζω) τους φόβους του για πόλεμο, αλλά δεν του έδωσα σημασία.

3. Συμπληρώνω τα κενά βάζοντας **τα ουσιαστικά των παρενθέσεων στο σωστό τύπο**. (Οπου χρειάζεται θα βάλετε και το άρθρο).

- Οι δάσκαλοι πρέπει να διαμορφώνουν τις γενιές (το μέλλον) ώστε να έχουν συναίσθηση (το καθήκον).
- Έγιναν πολλοί αγώνες για να εξασφαλιστεί το οκτάρο και άλλα δικαιώματα _____ υπάλληλος.

- Πήραν όλες τις απαιτούμενες (προφύλαξη) ώστε να μη συναντήσουν τους _____ (απαγωγέας) του παιδιού τους πριν μιλήσουν με την αστυνομία.
- Η αντοχή των _____ (δρομέας) στο Μαραθώνιο άρχισε να εξαντλείται λόγω της υπερβολικής ζέστης.
- Κάθε χρόνο στα ανθεστήρια που γιορτάζονταν στην πόλη μας εκλεγόταν η βασίλισσα των _____ (άνθος).
- Η επιτυχής κατασκευή οποιουδήποτε αυτοκινήτου εξαρτάται από τις γνώσεις των _____ (τεχνίτης).
- Το δικαστήριο διέταξε την απόσυρση του (δημοσίευμα) και την άμεση διάψευση των _____ (διάδοση) εις βάρος του Προέδρου.

4. Μεταφέρω τις παρακάτω προτάσεις από την ενεργητική στην παθητική φωνή και από την παθητική στην ενεργητική φωνή.

- Ακούγεται από μακριά ο ήχος της σάλπιγγας

- Τον είχαν δέσει με αλυσίδες για να μη δραπετεύσει.

- Ο μαθητής αφέθηκε μόνος να λύσει τα προβλήματα των Μαθηματικών.

- Η οικοδέσποινα θα κεράσει τους ξένους της από το γλυκό που έχει φτιάξει.

- Οι μυροφόρες είχαν αλείψει το σώμα του Ιησού με μύρο.

- Τον υποστήριζε η μητέρα του όταν έκανε αταξίες και δεν τον απέβαλαν ποτέ από το σχολείο.
•

- Εγώ τον παρακίνησα να μιλήσει στους γονείς του για το πρόβλημά του

Δ. ΛΕΞΙΛΟΓΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ (20 Μονάδες)

1. Επιλέγω και γράφω τη λέξη που νομίζω ότι δίνει την ορθή σημασία των υπογραμμισμένων λέξεων:

- ολιγαρκής: φτωχικός, λιτοδίαιτος, ολόκληρος, τσιγκούνης.
- ολέθριος: καλοκαιρινός, υπαίθριος, καταστροφικός, αλεσμένος.
- πρόδηλος: αδήλωτος, προδοτικός, ολοφάνερος, δειλός.
- συνετίζω: φρονιμεύω, συνεννοούμαι, ατενίζω, συμμορφώνω.
- δαιδαλώδης: αδαής, πτολύπλοκος, φλογερός, ιδεώδης.

2. Εξηγώ όσο καλύτερα μπορώ τις ακόλουθες μεταφορικές φράσεις, που είναι υπογραμμισμένες στο κείμενο:

- Το ξεκοκάλιασε ολόκληρο.
- Έριχνε κλεφτές ματιές.
- Έπαψε να σκύβει το κεφάλι.
- Τα είχε χαμένα.
- Το στήθος του (ήτανε) άδειο.

3. Γράφω ένα παράγωγο για την καθεμιά από τις πιο κάτω λέξεις, που να δείχνει την ενέργεια ή το αποτέλεσμά της:

- Δικαιώνω _____
- Αποφεύγω _____
- Κρύβω _____
- Αρπάζω _____
- Ανεβαίνω _____

4. Συμπληρώνω τα κενά με τα αντίθετα των λέξεων που βρίσκονται στις παρενθέσεις.

- Ο (αισιόδοξος) _____ (ελπίζει)
_____ πως τα πράγματα θα πάνε όλο και
(καλύτερα)._____.
- Η (υγεία) _____ είναι για τον άνθρωπο το μεγαλύτερο
(αγαθό) _____.
- Συχνά όσοι (ενδιαφέρονται) για μας,
μας λένε (πικρές αλήθειες)_____
- Ο (γενναίος) _____ προτιμά να πεθάνει (έντιμα)
_____ παρά να ζει (άδοξα).

ΠΡΟΣΟΧΗ

Πριν παραδώσω το γραπτό μου, ελέγχω ότι:

1. Έχω γράψει το ονοματεπώνυμό μου!
2. Έχω απαντήσει όλες τις ερωτήσεις!
3. Έχω διαβάσει τις απαντήσεις μου μία-μία προσεκτικά!

ΤΕΛΟΣ
